

Udskriftsdato: 23. december 2025

KEN nr 10236 af 14/04/2023 (Gældende)

Udlændingenævnets afgørelse af 14. april 2023 – Tidsubegrænset opholdstilladelse – Krav om lovligt ophold

Ministerium: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Journalnummer: ERH/2023/113 - Udlændingenævnets afgørelse af 14. april 2023 – Tidsubegrænset opholdstilladelse – Krav om lovligt ophold

Udlændingenævnets afgørelse af 14. april 2023 – Tidsubegrænset opholdstilladelse – Krav om lovligt ophold

Udlændingenævnets afgørelse af 14. april 2023 – Tidsubegrænset opholdstilladelse – Krav om lovligt ophold

Udlændingenævnet stadfæstede med en ændret begrundelse i april 2023 Udlændingestyrelsens afgørelse om afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse til en tyrkisk statsborger.

Sagens faktiske omstændigheder

Udlændingestyrelsen meddelte i marts 2021 ansøgeren afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse efter udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 8, under henvisning til, at ansøgeren ikke opfyldte kravet om at have været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 3 år og 6 måneder inden for de seneste 4 år.

Udlændingenævnets afgørelse

”Udlændingenævnet bemærker, at en udlænding over 18 år, der indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse inden det fyldte 19 år, kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse efter de lempeligere betingelser, hvis udlændingen opfylder betingelserne i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 1-7, jf. dog stk. 17, jf. udlændingelovens § 11, stk. 12. De lempeligere krav betyder, at der hverken stilles krav om, at udlændingen skal opfylde beskæftigelseskravet i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 8, eller kravet om at være tilknyttet arbejdsmarkedet, jf. udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 9, eller de supplerende integrationsrelevante betingelser for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse i udlændingelovens § 11, stk. 4.

Det er indgået i grundlaget for Udlændingenævnets vurdering, at [ansøgerens] ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse ikke skal behandles efter de lempeligere betingelser, idet [ansøgeren] var fyldt 20 år på ansøgningstidspunktet.

Udlændingenævnet stadfæster Udlændingestyrelsens afgørelse af [marts 2021], men med en ændret hjemmelshenvisning. Udlændingestyrelsens afgørelse er truffet efter udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 8 (beskæftigelseskravet), men burde have været truffet efter udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 1 (kravet om mindst 8 års uafbrudt lovligt ophold).

Udlændingenævnet finder, at [ansøgeren] på tidspunktet for Udlændingestyrelsens afgørelse ikke opfyldte den tidsmæssige betingelse for tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 1, om lovligt ophold i mindst 8 år her i landet med opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7-9 f, 9 i-9 n eller 9 p eller § 9 q, stk. 2 eller 3.

Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at [ansøgeren] er født den [maj 2000] i Danmark, at han blev meddelt opholdstilladelse i en begrænset periode til [maj 2018], indtil han fyldte 18 år, og at han den [juli 2020] indgav en ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark.

Udlændingenævnet har endvidere lagt vægt på, at Udlændingestyrelsen i brev af [marts 2018], sendt til [ansøgerens] og hans forældres bopælsadresse, vejledte ham om, at han skulle indgive ansøgning om selvstændig opholdstilladelse senest på sin 18-års fødselsdag, at det kunne få alvorlige konsekvenser for ham, hvis han ikke søgte om enten en tidsbegrænset forlængelse eller tidsubegrænset opholdstilladelse, inden han fyldte 18 år, og at hvis han søgte dagen efter han fyldte 18 år eller senere, ville det betyde, at han havde ulovligt ophold i Danmark.

På den baggrund må det derfor have stået [ansøgeren] klart, at det ville kunne få konsekvenser for hans opholdsgrundlag i Danmark, hvis han ikke indgav ansøgning om selvstændig opholdstilladelse senest på sin 18-års fødselsdag.

Udlændingenævnet her herefter lagt vægt på, at det er en betingelse for at opfylde kravet i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 1, at en udlænding skal have boet lovligt i Danmark i en uafbrudt periode på mindst 8 år på det tidspunkt, hvor der træffes afgørelse om permanent ophold.

Udlændingenævnet henviser i den forbindelse til udlændingelovens § 27, stk. 1, hvoraf det følger bl.a., hvordan den tidsmæssige betingelse om uafbrudt lovligt ophold i § 11, stk. 3, nr. 1, skal beregnes, og til udlændingelovens § 27, stk. 3, hvor fremgår, at beregningen af det nævnte tidsrum afbrydes, når en meddelt opholdstilladelse udløber.

Beregningen af [ansøgerens] lovlige ophold i Danmark skal således ske fra [juli 2020], idet hans lovlige ophold her i landet blev afbrudt med 2 år og 57 dages ulovligt ophold, som varede fra [maj 2018] til [juli 2020].

Udlændingenævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at Udlændingestyrelsen besluttede, at [ansøgerens] ansøgning af [juli 2020] om tidsubegrænset opholdstilladelse ikke skulle afvises grundet Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 9, stk. 24.

Udlændingenævnet finder i modsætning til Udlændingestyrelsen, at [ansøgerens] lovlige ophold i Danmark blev afbrudt med 2 år og 57 dages ulovligt ophold, hvorfor betingelsen i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 1, ikke er opfyldt.

Udlændingenævnet har i vurderingen lagt afgørende vægt på sagens oplysninger om, hvor sent [ansøgerens] ansøgning blev indgivet, baggrunden for forsinkelsen samt på varigheden af [ansøgerens] tidligere meddelte opholdstilladelse, jf. lovbemærkningerne til udlændingelovens § 27, stk. 3.

Udlændingenævnet finder, at det til sagen ikke er dokumenteret eller på anden måde forklaret, hvorfor [ansøgeren] ikke har indgivet ansøgning om selvstændig opholdstilladelse senest på sin 18-års fødselsdag.

Det forhold, at [ansøgeren] er født og opvokset i Danmark, hvor han har haft sin skolegang og sine formative år, kan ikke føre til en ændret vurdering.

Udlændingenævnet finder, at betingelsen i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 1, vedrørende den tidsmæssige betingelse for tidsubegrænset ophold, ikke kan fraviges som følge af Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention og associeringsaftale-komplekset mellem EU og Tyrkiet, jf. udlændingelovens § 11, stk. 17.

Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at det følger af Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations notat af 7. april 2011 <https://nyidanmark.dk/da/Ord-og-begreber/SIRI/Tyrkiske-statsborgere-med-tilknytning-til-arbejdsmarkedet>, at reglerne om tidsubegrænset opholdsret i Danmark ikke er omfattet af stand-still klausulen i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980, da muligheden for tidsubegrænset opholdsret ikke har virkning i forhold til tyrkiske statsborgeres mulighed for fortsat at udøve økonomisk aktivitet.

Udlændingenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse, men finder at afgørelsen skal træffes under henvisning til udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 1. ”

ERH/2023/113